

Abstrakt

Předložená diplomová práce se věnuje tématu samoživitelství, jelikož tento typ rodin, vedených pouze jedním rodičem, považuji v současné době za velice aktuální, a v kontextu nynějších demografických trendů, souvisejících s proměnami společnosti ve vnímání rodinných a partnerských vztahů, lze předpokládat, že jejich počet bude stále narůstat. Konkrétně se pak zaměřuji na muže samoživitele, a to z toho důvodu, že ačkoliv mnohé studie hovoří o určitém procentu mužů samoživitelů v České republice, výzkumů s touto tematikou bylo doposud realizováno jen několik. V převážné většině totiž stojí v čele „neúplných“ rodin žena, načež je samoživitelství vnímáno jako vysoce genderovaná zkušenost, která se týká v první řadě žen. Hlavním cílem této diplomové práce proto bylo zjistit, jak se vztahují ke zkušenosti se samoživitelstvím samotní muži samoživitelé. Zajímalo mne, jaké cesty k samoživitelství vedly, co tento závazek péče pro muže znamená, jak se podepisuje na jejich každodenním životě a zejména pak, jak se tento typ primárního pečovatelského vztahuje ke konceptu hegemonní maskulinity. Perspektivou genderu tak práce poskytuje ucelený vhled do problematiky samoživitelství, a představuje ho z pohledu samotných mužů samoživitelů. Za tímto účelem bylo využito kvalitativního výzkumu, provedeného formou polo-strukturovaných rozhovorů s muži samoživiteli. Základní metodologická východiska celé práce pak tvoří konstruktivistické paradigma a feministický výzkum.

Klíčová slova: neúplné rodiny, samoživitelství, muž samoživitel, primární pečovatel,
gender, hegemonní maskulinita, polo-strukturované rozhovory